

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
21000 Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 10 P-883/14-41

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Splitu, po sucu ovog suda Ivani Madunić, u pravnoj stvari tužitelja ANTONIO-TRADE d.o.o., Split, Brnik 5, OIB: 11068799555, kojeg zastupa punomoćnik Josip Anzulović-Mirošević, odvjetnik iz Supetra, protiv tuženika CIGLANA-SINJ d.d. u stečaju, Sinj, Put Ruduše 44, OIB: 88402359413, kojeg zastupa stečajni upravitelj Zoran Miletić iz Splita, a ovaj po punomoćniku Vinku Samardžiću, odvjetniku iz Splita, radi utvrđenja osnovanom osporene tražbine (v.p.s. 8.063.417,20 kn), nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 8. veljače 2019. uz sudjelovanje punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika, objavljene dana 4. travnja 2019.

presudio je

I Prihvaća se kao osnovan uređeni tužbeni zahtjev tužitelja iz podneska od 26. siječnja 2015. koji glasi:

- "1.Utvrđuje se da je osnovana tražbina drugog višeg isplatnog reda stečajnog vjerovnika ANTONIO-TRADE d.o.o. u visini od 6.917.250,00 kn prema stečajnom dužniku CIGLANA-SINJ d.d. u stečaju
2. Utvrđuje se da je osnovana tražbina drugog višeg isplatnog reda stečajnog vjerovnika ANTONIO-TRADE d.o.o. u visini od 1.136.100,00 kn prema stečajnom dužniku CIGLANA-SINJ d.d. u stečaju."

II Dužan je tuženik u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 860.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom po kamatnoj stopi u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za osam postotnih poena za razdoblje do 31. srpnja 2015., a od 1. kolovoza 2015., pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a koja kamata teče na taj iznos od 4. travnja 2019. pa do isplate, dok se zahtjev tužitelja za više traženu naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 150.000,00 kn odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

Kod ovog suda je dana 7. studenog 2014. zaprimljena tužba uvodno označenog tužitelja protiv uvodno označenog tuženika, radi utvrđenja osnovanom osporene tražbine.

U tužbi tužitelj navodi kako je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj 14 St-451/13 sud donio rješenje kojim je utvrdio priznate tražbine i osporene tražbine, i tužitelj da u otvorenom zakonskom roku podnosi tužbu u skladu s navedenim pod D) rješenja u dijelu označenom kao B)4 koji se odnosi na osporenu tražbinu tužitelja kao stečajnog vjerovnika neovisno o tome što je protiv rješenja u otvorenom roku uložio i žalbu. U pogledu osporene tražbine od 6.927.317,20 kn da nema govora o tome da jedini član uprave stečajnog dužnika nije bio ovlašten priznati dugovanje i time prekinuti tijek zastare. Oспорavanje da se temelji na dopisu vjerovnice Marije Librenjak i to zato što postojanje ovlasti proizlazi samo isključivo iz zakona i podataka koji se na temelju zakona mogu isčitati iz trgovačkog registra. Takvog ograničenja u registru da nije bilo i direktor stečajnog dužnika da je imao sve ovlasti, pored ostaloga i priznati dug i što da je i učinio i to zato što je dug stvarno i postojao duže vrijeme, jer da je isti taj direktor molio za stalne odgode i dodatne novčane i druge pomoći društvu u problemu. Eventualna ograničenja koja bi interno postavio nadzorni odbor prema trećima da nemaju učinaka, a zato nisu upisana u registra (ako su uopće postojala) da treba pitati upravo osobu na čiji dopis se rješenje poziva i upravo na toj osobi da je eventualna odgovornost za takav postupak. Konačno, zastarjeli dug da je ipak dug i onaj tko se poziva na zastaru da stvarno i priznaje dug. Glede osporene tražbine od 1.136,00 kn da nema govora o tome da ugovoreno nije izvršeno, kao ni da nije dostavljena potrebna dokumentacija, jer da sva dokumentacija koja dokazuje tražbinu da je dostavljena i prilaže se uz tužbu, a navodne izjave radnika da ne mogu biti i da nisu pravno relevantne. Stoga tužitelj predlaže sudu donošenje presude kojom bi sud utvrdio postojanje tražbine tužitelja u visini od 6.927.317,20 kn prema tuženiku koju tražbinu je stečajni upravitelj osporio radi zastare, kao i u iznosu od 1.136.100,00 kn koju tražbinu je stečajni upravitelj osporio radi nedostatka prateće proizvodne dokumentacije, dnevnika rada i izjave radnika prema kojima da nije realiziran posao za koji je stroj angažiran u prikazanom obujmu.

Kod ovog suda je dana 19. siječnja 2015. tuženik dostavio odgovor na tužbu navodeći kako je provjerom u parničnoj kancelariji utvrdio da je tužitelj podnio tužbu, ističe da tužba tužitelja nije osnovana, da se protivi osnovu, a opreza radi i visini tražbine koju tužitelj potražuje tužbom. Ističe kako rješenje stečajnog suda o osporavanju tražbine nije pravomoćno jer da je tužitelj protiv istog podnio i žalbu te ističe i prigovor zastare spornog potraživanja.

Rješenjem ovog suda poslovni broj P-883/14 od 15. siječnja 2015. vraćena je tužitelju tužba radi ispravka i dopune na način da tužbeni zahtjev na utvrđenje tražbine uredi na temelju osnove u iznosu i u isplatom redu kako je označeno u prijavi ili na ispitnom ročištu u smislu odredbe članka 180. Stečajnog zakona ("Narodne novine" 44/06, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/11, 133/12 i 45/13, dalje SZ-a) i članka 109. stavak 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 57/11 i 25/13, dalje ZPP-a).

Postupajući sukladno naprijed citiranom rješenju suda tužitelj je u podnesku zaprimljenom kod suda 29. siječnja 2015. uredio tužbeni zahtjev na način pobliže specificiran

u izreci ove presude. U istom podnesku dodatno navodima sadržanima u podnesenoj tužbi tužitelj ističe kako pravna osnova ukupne tražbine tužitelja (kako one osporene u visini od 8.063.417,20 kn, tako i one priznate u visini od 6.917.250,00 kn) koje spadaju u tražbine drugog višeg isplatnog reda su stvarni poslovni odnosi koji su se odvijali između stečajnog vjerovnika i prednika tuženika, a na temelju kojih odnosa da je došlo do unosa podataka u poslovne knjige izvadak iz kojih predstavlja vjerodostojne isprave.

U odgovoru na tužbu zaprimljenu kod suda 12. listopada 2016., podnesenom po pozivu suda tuženik se je u cijelosti usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu kao neosnovan osporavajući navode iz tužbe i predlažući da ista bude odbijena. Ističe kako se protivi osnovu, a opreza radi i visini tražbine koju tužitelj tužbom opravdava. Rješenje suda o osporavanju tražbine da nije pravomoćno jer da je tužitelj podnio protiv istoga žalbu, te ističe prigovora zastare spornog potraživanja.

Tijekom parničnog postupka tužitelj je ustrajao u tužbi i tužbenom zahtjevu i iznesenim navodima, dok je tuženik ustrajao u navodima iz odgovora na tužbu, te dodatno ističe kako predmetni izvod otvorenih stavki potpisan naknadno, odnosno nakon nastupa pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka, pa na te okolnosti predlaže saslušati svjedoke, a što se tiče ostalih utuženih stavki-osnova prigovara da tužitelj ne bi izvršio radove koje je fakturirao tuženiku.

U dokaznom postupku sud je pregledao isprave koje se nalaze u spisu, izveo dokaz saslušanjem prokurista tužitelja Paško Rajčić, svjedoka Ilko Tomašević, Nenad Miloš, Dalibor Macan, Ante Bobeta, Tihomir Valpovac, Dragan Labrović, te je po zamoljenom sudu Općinskom sudu u Sinju saslušan svjedok Marija Librenjak, pa je na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Predmet ovog spora je zahtjev tužitelja za utvrđenje osnovanim osporene mu tražbine u stečajnom postupku koji se vodi nad Ciglanom-Sinj d.d. u stečaju.

Iz isprava priloženih spisu proizlazi slijedeće:

- da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj 14 St-451/13 od 28. studenog 2013. otvoren stečajni postupak nad CIGLANA-SINJ d.d. u stečaju, Sinj, ovdje tuženikom.
- da je točkom B/4) rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-451/13 od 31. listopada 2014. osporena tražbina vjerovnika ANTONIO-TRADE d.o.o. iz Splita, ovdje tužitelja kao tražbina drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 8.063.417,20 kn koju je osporio stečajni upravitelj navodeći kako vjerovnik za tražbinu u iznosu 1.136.100,0 kn nije dostavio dokaze, dok iznos od 6.927.317,20 kn je osporen radi zastare;
- da je točkom D) rješenja Trgovačkog suda u Splitu broj St-451/13 od 31. listopada 2014., ovdje tužitelja tužitelj upućen u roku od 8 dana od primitka rješenja pokrenuti parnicu radi utvrđenja u parnici osporenih tražbina;
- da je ovdje tužitelj rješenje poslovni broj 14 St-451/13 od 31. listopada 2014. zaprimio dana 3. studenog 2014., a tužbu podnio sudu dana 7. studenog 2014.

Prema odredbi čl. 178. st. 6. SZ propisano je da ako osoba koja je upućena na parnicu ne pokretne parnicu u roku koji je za to određen u rješenju stečajnog suca o upućivanju u parnicu, smatrat će se da je odustala od prava na vođenje parnice. Prema odredbi čl. 180. SZ-a opseg utvrđivanja tražbine u parničnom postupku može se zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono označeno u prijavi ili na ispitnom ročištu.

Budući je tužitelj u ovom sporu rješenjem suda broj St-451/13 od 31. listopada 2014.g. (list 44-50 spisa) upućen u roku od 8 dana od dana primitka rješenja pokrenuti parnicu radi utvrđenja osnovanom osporene tražbine, a koje rješenje je zaprimio dana 3. studenog 2014.g. (dostavnica iz spisa 14 St-451/13, list 132 a spisa), to je tužitelj sukladno tom rješenju pravovremeno pokrenuo ovu parnicu dana 26. listopada 2015.g., postavivši deklaratoran zahtjev za utvrđenje osnovanim svoje osporene tražbine i to kao tražbine drugog višeg isplatnog reda u smislu odredbe čl. 180. SZ-a, a kako je to uređeno u podnesku od 26. siječnja 2015.

Što se tiče navoda tuženika kako rješenje o osporavanju ovdje sporne tražbine nije pravomoćno, jer da je tužitelj podnio žalbu na isto, za navesti je kako iz točke D/ rješenja Trgovačkog suda u Splitu 14 St-451/13 od 31. listopada 2014. proizlazi kako žalba izjavljena protiv rješenja o upućivanju u parnicu bez utjecaja na rok o upućivanju u parnicu a sukladno odredbi članka 179. i 178. stavak 6. SZ-a, te da je temeljem rješenja Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj 78 Pž-9355/14-3 od 16. siječnja 2014. odbijena žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-451/13 od 31. listopada 2014. u pobijanoj točki b/IV (list 134 spisa o navedenom sud je sačinio uvid u stečajni spis St-451/13 i preslikao navedeno rješenje te priložio predmetnom parničnom spisu), pa navedena činjenica nije zapreka za vođenje ove parnice.

Tražbina koje je predmet ovog postupka osporena je, a prema sadržaju rješenja 14 St-451/13 od 31. listopada 2014.g., iz slijedećih razloga i to:

- iznos od 1.136.100,00 kn, jer da se navedeni iznos odnosi na neplaćeni dio rada stroja buldožera u vezi s kojim da je sklopljen Ugovor dana 2. siječnja 2010. i isti raskinut dana 17. svibnja 2011., a cijena po istom Ugovoru da je 42.000,00 kn mjesečno plus PDV te da vjerovnik za taj dio tražbine nije dostavio popratnu proizvodnu dokumentaciju, dnevnik rada, te po izjavama radnika da nije realiziran posao za koji je stroj angažiran u obujmu koji je prikazan;
- iznos od 6.927.317,20 kn, a zbog zastare temeljem dopisa vjerovnice Marije Librenjak predsjednice nadzornog odbora dužnika direktor dužnika Ilko Tomašević prije stečajnog postupka da nije imao ovlasti potpisati dokumente iz koje proizlazi vrijednost veća od 15% temeljnog kapitala dužnika koji iznosi 7.700.000,00 kn (dokument IOS od 6. veljače 2012.);

Kako su navedeni razlozi osporavanja oni odlučni razlozi radi kojih se vodi ova parnica budući se radi o incidentalnoj ili nesamostalnoj tužbi, to će sud u nastavku dati ocjenu naprijed navedenih razloga osporavanja predmetne tražbine od strane stečajnog upravitelja dužnika.

Tužitelj u sudski spis prilaže ispravu od 6. veljače 2012. (list 97 spisa) iz koje proizlazi da je tužitelj pozvao tuženika da ispita popratni izvještaj i provjeri njegovu točnost ili da o neslaganjima obavijesti revizora tužitelja te da saldo potraživanja na dan 31. prosinca 2011. iznosi 8.987.125,02 kn i izvod otvorenih stavki na dan 31. prosinca 2011. (list 98-99 spisa), a pregledom kojega izvoda je utvrđeno da je u poslovnim knjigama tužitelja evidentiran nepodmireni saldo potraživanja tužitelja prema tuženiku u iznosu od 8.987.125,02 kn po računima specificiranim u istome, te da je isti snabdjeven potpisom i pečatom tužitelja i tuženika. Račune navedene u IOS-u tužitelj tijekom postupka prilaže u sudski spis (list 185-240 spisa).

Sporno je dakle je li u pogledu tražbine u iznosu od 6.927.317,20 kn nastupila zastara, te da li tužitelj osnovano potražuje tražbinu u iznosu od 1.136.000,00 kn.

Na okolnosti potpisivanja izvoda otvorenih stavki (dalje: IOS-a) od nadnevkva 6. veljače 2012. sud je izveo dokaz saslušanjem prokurista tužitelja Paška Rajčića, bivšeg ZZ tužitelja i svjedoka Ilko Tomašević, bivšeg ZZ tuženika, te svjedoke Mariju Librenjak, Ante Bobeto, Dalibor Macan i Nenad Miloš.

Iz iskaza prokurista tužitelja Paško Rajčić proizlazi kako je u razdoblju 2012. bio direktor tužitelja. Po izvršenom uvidu u ispravu od 6. veljače 2012. koji se nalazi na listu 97 spisa isti navodi kako je u rubrici "rukovoditelj računovodstva" isti potpisala šefica računovodstva Irena Juradin, dok u rubrici "potpis odgovorne osobe" da je isti potpisao Ilko Tomašević. U periodu 1. mjeseca kada se vrše financijska usklađenja i šefica računovodstva da je uočila da će određeni računi po kojima su imali tražbine prema tuženiku pasti u zastaru i kako se to ne bi dogodilo da im je poslan predmetni IOS na potpisivanje. U dopunskom iskazu prokurist tužitelja je naveo kako što se tiče isprava koje se nalaze na listu 98 i 99 spisa da je istu ispravu potpisala i ovjerala pečatom tužitelja gđa Juradin koja da je u tom periodu a koja danas obnaša funkciju direktora tužitelja. On da te isprave priznaje i da je upravo on dao punomoć gđi Juradin da je ista ovlaštena potpisati. Dok u periodu potpisivanja predmetne isprave da je imala njegovu punomoć a radi potpisivanja svih financijskih i ostalih dokumenata koji su se ticali trgovačkog društva Antonio trade d.o.o. Što se tiče isprave koja se nalazi na listu 96 spisa navodi kako je upravo on isti potpisao i ovjerio pečatom tužitelja.

Svjedok Ilko Tomašević bivši ZZ tuženik, je po izvršenom uvidu u ispravu od 6. veljače 2012. a koji se nalazi na stranici 97 spisa naveo da je upravo on isti potpisao u rubrici "potpis odgovorne osobe", dok u rubrici "rukovoditelj računovodstva koji sadrži štambilj tužitelja da se ne može izjasniti tko je isti potpisao. Po uvidu u pregled u izvod otvorenih stavki na dan 31. listopada 2012. koji se nalazi na listu 98-99 spisa je naveo kako je upravo on isti potpisao i ovjerio štambiljem Ciglane-Sinj d.d., dok da mu nije poznato tko je istog potpisao i ovjerio štambiljem Antonio-trade d.o.o. Isprava koja se nalazi na listu 97 spisa da se odnosi na isprave priložene na listu 98 i 99 spisa dok isprava koja se nalazi na listu 97 spisa da je potpisana 2012. iz razloga što je tada zaključno stanje sa 31. prosinca prethodne godine. Na upit punomoćnika tuženika, a u pogledu činjenice kada je potpisan predmetni IOS svjedok je odgovorio da je isti potpisan u drugom mjesecu 2012., koji da se radi uvijek prva dva mjeseca u godini za protekli period.

Iz iskaza svjedokinje Marije Librenjak danog pred zamoljenim sudom Općinskim sudom u Sinju, po izvršenom uvidu u dokument od 6. veljače 2012. proizlazi kako joj nije poznato tko je potpisao i ovjerio pečatom za tužitelja i tuženika predočenu ispravu, te izvod otvorenih stavki od 31. prosinca 2011., te da isto tako nema saznanja o nadnevku i godini kada je to bilo potpisano odnosno ovjereno. Predočenu dokumentaciju do tada da nije vidjela, jer da ju je vidjela da bi bila sazvala sjednicu Nadzornog odbora. Za predmetni izvod otvorenih stavki da je prvi put saznala kada ju je nazvao stečajni upravitelj tuženika Zoran Miletić koji da ju je pitao da li joj je poznato da bi tuženiku stigao taj izvod i na što da je navela da nije vidjela niti jedan izvod pa tako ni predmetni. Na sjednicama Nadzornog odbora tuženika da se nikada nije raspravljalo o izvodu otvorenih stavki, odnosno davala suglasnost.

Iz spisu priloženog povijesnog izvotka iz sudskog registra za tuženika (list 266-284 spisa) za utvrditi je da je upravo Ilko Tomašević bio direktor tuženika ovlašten zastupati

društvo pojedinačno i samostalno sa prestancima ovlasti za zastupanje 28. studenog 2013., dakle do dana otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom.

Iz iskaza saslušanih svjedoka Nenad Miloš i Dalibor Macan proizlazi kako isti nemaju nikakvih saznanja u pogledu potpisivanja predmetnog IOS-a, a niti je iz iskaza svjedoka Ante Bobeto sud došao do saznanja u svezi s potpisivanjem predmetnog IOS-a. Svjedokinja Marija Librenjak navela kako isti nikada nije vidjela te da nema saznanja o nadnevku i godini kada je bio potpisan, odnosno ovjeren, dok je svjedok Ilko Tomašević, koji je u spornom periodu bio ovlaštena osoba tuženika, potvrdio kako je potpisao i ovjerio pečatom tuženika predmetni IOS i to u drugom mjesecu 2012. Navedene iskaze sud prihvaća budući da su podudarni, logični i u skladu s ispravama priloženima spisu. Dakle, iz rezultata dokaznog postupka proizlazi (članak 8. ZPP-a) da tužitelj nije dokazao istinitost svoje tvrdnje da predmetni IOS nije potpisan od strane ovlaštene osobe tuženika odnosno da je isti potpisan nakon otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom, a na kojemu je bio teret dokaza te činjenice (članak 219. ZPP-a).

Što se tiče potraživanja tužitelja u iznosu od 6.927.317,20 kn za navesti je slijedeće:

Zastarom prestaje pravo zahtijevati ispunjenje obveze. Zastara nastupa kad protekne zakonom određeno vrijeme u kojem je vjerovnik mogao zahtijevati ispunjenje obveze (čl. 214. ZOO-a).

Tužitelj zapravo ne osporava činjenicu protoka zakonskog zastarnog roka glede tražbine u iznosu od 6.927.317,20 kn, već tom tuženikovom osporavanju suprotstavlja tvrdnju da je potpisom ovlaštene osobe tuženika i ovjerom tuženikovim pečatom izvoda otvorenih stavki (IOS) od 31. prosinca 2011. došlo do prekida tijeka zastare.

U skladu s čl. 240. ZOO-a, zastarijevanje se prekida kada dužnik prizna dug da se priznanje duga može učiniti ne samo izjavom vjerovniku, nego i na posredan način kao što su davanja i otplate, plaćanje kamata, davanje osiguranja i slično.

Priznanje mora biti jasno određeno i bezuvjetno i mora se dati u tijeku zastarnog roka.

Priznanje duga kojim se zastarijevanje prekida bez obzira na to da li je ono učinjeno na posredan i neposredan način uvijek mora biti tako da se na nedvojben način očituje dužnikova volja da dug zaista prizna (Vrhovni sud RH, Rev-1778/80 od 17.03.1981.)

Kod trgovačkih društava, a što su predmetne stranke, priznanje duga nije samo obvezno pravnih značenja već samo ono ima i statusno pravno značenje, slijedom odredbi o zakonskih i drugim zastupnicima društava, te s tim u vezi, slijedom ovlasti koje oni imaju prema trećima. Za trgovačka društva priznanje duga može izjaviti samo ona osoba, koja je ovlaštena za poduzimanje radnji u ime i za račun društva. Samo radnje poduzete od takve osobe proizvode pravne učinke, odnosno stvaraju prava i obveze između društava i treće osobe, pa bi se, dakle, samo ona potvrda o dugovanom saldu koju je potpisala ovlaštena osoba dužnika mogla smatrati valjanom potvrdom o priznanju duga.

Priznanje duga koje se daje u pisanom obliku pravno je relevantno ako je isprava u kojoj je to priznanje dano, potpisana od osobe koja takva očitovanja za tuženika može dati, a

to je njegov ovlaštenik zastupnik-osoba koja je u registru trgovačkog suda upisana kao osoba ovlaštena za zastupanje tuženika.

Budući da u vezi s prekidom zastare volju dužnika glede priznanja samog duga može dati samo ovlaštenik zastupnik ili njegov punomoćnik, a budući da je ona predmetno iskazana, a što potvrđuje spisu priloženi povijesni izvadak iz sudskog registra (list 266-284 spisa), te je u svom iskazu svjedok Ilko Tomašević, tj. zakonski zastupnik tuženika u spornom razdoblju potvrdio kako je isti potpisao, to sud smatra da je tuženik priznao dug po računima specificiranim u predmetnom IOS-u i time da je došlo do prekida zastare posljedično čemu zaključuje da je osnovano osporeno potraživanje tužitelja u iznosu od 6.927.317,20 kn.

Što se tiče potraživanja tužitelja u iznosu od 1.136.100,00 kn za navesti je slijedeće:

Potvrda dugovanog salda koju dužnik ovjeri svojim potpisom i pečatom dokaz je o postojanju duga.

Prema odredbi članka 5 stavak 1. i 3. Zakona o računovodstvu ("Narodne novine" 109/07), koji se ima primijeniti u ovoj pravnoj stvari. Člankom 6. stavak 1. istog zakona propisano je da knjigovodstvena isprava mora biti vjerodostojna, uredna i sastavljena na način da osigurava pravodoban nadzor, dok je stavkom 3. i 4. istog članka propisano da knjigovodstvena isprava mora biti takva da stručna osoba može iz nje spoznati poslovni događaj, te da je poduzetnik dužan prije unosa podataka iz knjigovodstvene isprave u poslovne knjige provjeriti ispravnost i potpunost knjigovodstvene isprave. Imajući u vidu smisao i značaj citiranih zakonskih odredbi, sud zaključuje da je upravo potpisom i pečatom tuženika, za koji sud iz već naprijed navedenih razloga je ocijenio kako se radi o potpisu ovlaštene osobe tuženika, tuženik potvrdio usklađenost otvorenih stavki tužitelja kao pošiljatelju izvoda, a slijedom toga priznao postojanje duga po računima sadržanima u istome tj. postojanje duga tužitelju u iznosu od 1.136.000,00 kn. Stoga je sud utvrdio osnovanom osporenu tražbinu tuženika u iznosu od 1.136.000,00 kn.

Radi svega naprijed navedenoga odlučeno je kao u izreci ove presude pod točkom I.

Naposljetku je za navesti kako je sud odustao od izvođenja dokaza prihvaćenih točkom II i VI raspravnog rješenja s ročišta od dana 24. studenog 2017. budući je tužitelj povukao te dokazne prijedloge.

Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a i važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Tužitelju je kao trošak parničnog postupka obistinjen trošak sastava podneska od 20. siječnja 2015.g. (TBR 8. toč. 1. OT-a) u iznosu od 80.000,00 kn uz pripadajući PDV od 25% u iznosu od 20.000,00 kn, trošak zastupanja na ročištu od 5. travnja 2017., 24. studenog 2017., 30. studenog 2018. (TBR 9. točka 2. OT-a) u iznosu od po 40.000,00 kn uz pripadajući PDV od 25% u iznosu od po 10.000,00 kn, trošak zastupanja na ročištu od 2. veljače 2018., 11. travnja 2018., 8. lipnja 2018., 6. srpnja 2018., 17. listopada 2018., 8. veljače 2019. (TBR 9. točka 1. OT-a) u iznosu od po 80.000,00 kn uz pripadajući PDV od 25% u iznosu od po 20.000,00 kn, trošak pristojbe tužbe u iznosu od 5.000,00 kn, te trošak pristojbe presude u iznosu od 5.000,00 kn, odnosno ukupno 860.000,00 kn.

Sud tuženiku u trošak parničnog postupka nije odmjerio više zatraženi trošak od obistinjenoga za zastupanja na ročištu od 5. travnja 2017., 24. studenog 2017., 30. studenog 2018. pozivom

na TBR 9. točka 2. OT-a, odnosno sud je odbio zahtjev tužitelja za više traženu naknadu troškova parničnog postupka u ukupnom iznosu od 150.000,00 kn.
Radi navedenoga o troškovima postupka odlučeno je kao u toč. II. izreke rješenja.

U Splitu, 4. travnja 2019.

S u d a c
Ivana Madunić
Za toč. otpr.-ovl. služb.:
Silvija Marasović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Visokom trgovačkom sudu RH u Zagrebu. Žalba se može izjaviti u roku od 8 dana od dostave prijepisa ove presude, putem ovog suda u pisanom obliku u 3 primjerka.